акоби виждете отъ тука, че ще дойде, че скоро щ
гдѣ гърцитѣ са тръгнали и земя свободна ще подолия и
очеся колко се изпълнили, като разумѣвам словата, че свободни
човѣк, на корабчета, трѣсеха се дѣто можеше и съгражда градове.

Темистокъл имал политически непримирения враждебнаго
Аристида, който съдѣйствувал за неговото изпращане отъ Атина за
защото той не се подчинявал слѣдѣ тѣ на мнѣнието на Темистокъла.
Но предъ морското сражение, Темистокъл, като видѣл
добродѣтелта на Аристида, повикал го назадъ отъ изгнанието
му и предъ него величайшитѣ други заточени
добри и злы. Аристид дойде, спрямѣ се Темистокъла,
бе се и вѣнторѣчествувал, като чрезъ дарове на Темистокъла два
мна бисерни гердани на Ксеркса, който чрезъ тѣ на морското сражение
отъ едно високо мѣсто на Атика и плачеше за загубата на корабитѣ и на човѣцитѣ си.

Темистокъл разумно като размислял, извѣстил скрито
Ксеркса да бѣга колкото по скоро отъ Гръция, защо
то гърцитѣ имали вече да отсѣкатъ моста на
Хелеспонт по който Ксеркса минал войскитѣ му въ Гръ
ция; и Ксерке побѣгнал. И на мѣсто гърцитѣ минали, оста
нали сами 300 хиляди взятѣ подъ водителство
на Мардония, който не се слѣдѣ бѣгалъ гърцитѣ съ гръмко
на Платея, подъ главатарство на Павсания и Аристида.

Когато Темистокъл дойде на олимпия во всегръцки
тѣ празници, гърцитѣ и чуждинцитѣ се чудѣха на него,
показваха се го едни другъ и го наричаха спасителя на
Гръция. Тогава и той казва "не за насъ е предава на подъ
вѣ тѣ на подвигитѣ си". Старѣйшинитѣ го отвеждали
се и поканили в' градъ и дали му венец отъ маслина
като орден на величайшата му разумность, подари
ли му най добрата колеса що имало в' градъ тѣ,
но предпочели в' тѣ' ха до предвѣ тѣ на Лакедемония
с' всичка почитлива стража отъ най благородни
тѣ си мѣжи.

Слѣдъ толкова слава Темистокъл насе въ Атина, отъ
чиняно за погрѣшноще за Атинци, привелъ тротиве
ние на старѣйшинитѣ, той оправи градъ съ стѣни, а
ще направи и пристанище на Пирей, като сам той го
избрал най напредъ и го заградил, защото разбирал че
най голѣмата сила на Гръция е да бѣде морската
сила. Толкова обичал славата и величието на оте-

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ
инв. № 745